

Úkoly SPP při zkvalitňování bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA

V myšlenkově bohatém a rozsáhlém Leninově učení o obraně socialistické vlasti zaujímají významné místo otázky revoluční bdělosti, ostrážitosti a soustavného zvyšování obranyschopnosti země. Lenin nechápal tento problém jen z hlediska činnosti ozbrojených sil, ale v širším komplexním pojetí všech stránek života socialistické společnosti. Vyhraňovaný třídně politický obsah revoluční bdělosti a ostrážitosti byl v Leninově pojetí základem podmínkou vítězství nad vnějšími i vnitřními nepřáteli, předpokladem úspěšného vybudování socialismu a komunismu. Realizace třídního obsahu revoluční bdělosti je především podmíněna ideově politickou úrovní občanů, jejich třídní uvědomělostí a politickým přístupem ke všem oblastem výstavby socialistické společnosti. Jde o všestrannou odolnost čelit rozkladným vlivům politického, ekonomického, ideologického a vojenského charakteru, které produkuje soudobý imperialismus, o schopnost jejich soustavného odhalování a aktivního boje proti nim. V leninském pojetí revoluční bdělosti a ostrážitosti tedy jde o uvědomělý třídní vztah k potřebám a požadavkům socialistické revoluce, o vysoké morálně politické vlastnosti komunistů i všech občanů, o neustálou a všestrannou připravenost k obraně revoluce před jakýmkoli agresorem a vnitřní kontrarevolucí. Tyto leninské požadavky znásobené prohlubující se krizí celého kapitalistického systému a trvajícím nebezpečím vzniku válečného konfliktu, neztrácejí nic na své platnosti, ale naopak jsou stále aktuálnější.

Vojenská politika KSČ důsledně vychází z vojenskostrategického odkazu klasičtí marxismu-leninismu při dalším zvyšování obranyschopnosti země. To plně potvrdily závěry XV. sjezdu KSČ. Z obecnějšího hodnocení XV. sjezdu KSČ vyplývá, že: "... V nadcházejících letech budeme pokračovat v budování rozvinuté socialistické společnosti. V tomto smyslu jde o kontinuitu linie XIV. sjezdu KSČ v současných vnitřních a mezinárodních podmínkách a na vyšší úrovni" (XV. sjezd KSČ, Svoboda 1977, s. 40). Z tohoto obecného vymezení směru postupu celé naší společnosti **bezprostředně vyplývá i úkol dále upevňovat obranyschopnost země, bojovou pohotovost a připravenost ozbrojených sil ČSSR, jako neoddělitelnou součást budování rozvinuté socialistické společnosti.**

Náčelník HPS ČSLA ve svém referátu na celoarmádní poradě komunistů k závěrům XV. sjezdu v květnu 1976 řekl: „V souladu s rozбором mezinárodně politické situace na XXV. sjezdu KSSS, stanovil XV. sjezd naší strany, že v podmínkách ostrého třídního boje a pokračujících závodů ve zbrojení militaristickými kruhy západu je naše republika spolu se Sovětským svazem a ostatními účastníky Varšavské smlouvy nucena upevňovat svoji obranyschopnost. Proto trvale zvyšování bojové a mobilizační pohotovosti ČSLA, která stojí na stráží západní hranice socialistického společenství, je i nadále naším hlavním úkolem.“

XV. sjezd KSČ zdůraznil, že proces výstavby a obrany rozvinuté socialistické společnosti bude probíhat na vyšší úrovni,

za nových současných, vnitřních a mezinárodních podmínek. V uplynulém období došlo především v oblasti mezinárodně politických vztahů k některým podstatným změnám, které určitým způsobem ovlivňují i celou oblast bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA. Vítězství socialismu ve Vietnamu, vybojování svobody v Laosu a Kambodži, mezinárodně právní uznání svrchovanosti NDR, anulování mnichovského diktátu, upevnění socialismu na Kubě a konečně přijetí „Závěrečného aktu“ v Helsinkách přesvědčivě dokazuje, že hlavním směrem ve vývoji mezinárodních vztahů je uvolňování napětí. Je nepochopné, že na těchto pozitivních změnách má rozhodující podíl světová socialistická soustava, především mírová ofenzíva Sovětského svazu, který důsledně plní mírový program XXIV. sjezdu KSSS. Analýza mezinárodní situace na XXV. sjezdu dokazuje, že v uplynulých pěti letech došlo k další kvalitativní změně v poměru sil mezi socialismem a kapitalismem ve prospěch socialismu. V této souvislosti se nabízí otázka — jaká je úloha a podíl ozbrojených sil zemí Varšavské smlouvy, jejich nepřetržitě bojové pohotovosti a připravenosti na dosavadním zachování míru a oddálení světového jaderného konfliktu? Není pochyb o tom, že to byla a je ozbrojená moc socialistického společenství, která brání imperialismu v rozpoutání nové světové války. Proto je možné hovořit o **mírotvorné úloze bojové pohotovosti a připravenosti armád Varšavské smlouvy**. Vojskové plány západní aliance vycházejí z uznání existence určité rovnováhy vojenských sil mezi socialismem a kapitalismem, jejíž porušení je možné jedině strategickým překvapením spočívajícím v nenadáném hromadném jaderném úderu. Permanentní bojová pohotovost ozbrojených sil Varšavské smlouvy tyto iluze o možném strategickém překvapení v plné míře neguje. To je jeden ze základních aspektů politického smyslu bojové pohotovosti. Vedle této mírotvorné úlohy je nutné chápat bojovou pohotovost jako **skutečnou pohotovost kdykoli zasáhnout proti jakémukoli agresorovi** a maximálně zmírnit a omezit důsledky jeho činnosti. Na základě respektování této dvojí úlohy socialistických armád je nutné i nadále upevňovat a prohlubovat nepřetržitou bojovou pohotovost a připravenost i přes pozitivní změny v mezinárodních vztazích. Tyto pozitivní změny by se v žádném případě neměly negativně promítat do úrovně politické bdělosti a ostrážnosti vojáků, do celého systému bojové

pohotovosti. Stále aktuálním zůstává boj proti všem projevům politické bezstarostnosti a lhostejnosti k požadavkům bojové pohotovosti, proti přežívajícím pacifistickým iluzím v jednání vojáků i nižších, mladších velitelů, proti netřídnímu přístupu k hodnocení mezinárodně politických událostí. Přestože hlavní tendencí v mezinárodních vztazích je uvolňování napětí, existují síly, které aktivně bojují proti této tendenci. Rozbory na XXV. sjezdu KSSS a XV. sjezdu KSČ odhalily řadu skutečností, které přesvědčivě dokazují oprávněnost tohoto tvrzení.

Nedávná jednání americké delegace o omezení strategických útočných zbraní v Moskvě plně potvrdila, že těmto reakčním silám je poplatná i nová Carterova vláda, která svými nereálnými návrhy, poškozujícími bezpečnost Sovětského svazu a celého socialistického společenství, snaží se zmrazit řešení této životně důležité otázky. Aktivní mírová politika SSSR a ostatních socialistických zemí sice neustále zužuje možnost realizovat vojenskou sílu imperialismu, přesto však tato síla existuje a je velmi reálnou hrozbou pro světový mír. Proto požadavek soustavné politické bdělosti a nepřetržitě bojové pohotovosti ČSLA, vyplývající z vojenskopolitické linie KSČ, je objektivně daný a vysoce aktuální.

Vedle složitých mezinárodně politických podmínek bude proces upevňování bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA probíhat v určitých vnitřních podmínkách, které specifikoval XV. sjezd KSČ a rozpracovalo v základních dokumentech velení ČSLA a HPS. Jsou to především závažné vnitřní ekonomické skutečnosti, které budou vývoj bojové pohotovosti a celkové připravenosti armády ovlivňovat. Proto také XV. sjezd strany potvrdil a schválil dlouhodobou strategickou linii XIV. sjezdu ke zvyšování efektivity a využívání **intenzivních faktorů** růstu národního hospodářství. Tato strategická linie se bude zákonitě promítat v další výstavbě armády, při plnění úkolů bojové a politické přípravy, v přípravě a výchově vojenských kádřů, v celém komplexu opatření stranickopolitické práce. Proces výchovy a výcviku musí být prolínán vysokou efektivností a hospodárností. Bojová pohotovost představuje především intenzivní výcvik s moderní a složitou bojovou technikou, jejíž výroba klade stále vyšší požadavky na ekonomickou a vědeckotechnickou vyspělost státu.

Dalším požadavkem, který vyplývá z jednání a závěrů XV. sjezdu KSČ je zvy-

šovat efektivnost, produktivitu a kvalitu práce ve všech oblastech společenského života. Porada celoarmádního stranického aktivu k projednání závěrů XV. sjezdu v ČSLA v souladu s tímto požadavkem

označila za hlavní metodu zvyšování bojové a mobilizační pohotovosti všestranné zvýšení kvality a efektivnosti práce velitelů, politických orgánů a stranických organizací.

Základní úkoly SPP při zvyšování bojové pohotovosti jednotek a útvarů ČSLA

Obsah bojové pohotovosti jako základní kategorie vojenské vědy se neustále dialekticky vyvíjí v souladu s rozvojem společenských a vojenskotechnických činitelů. Zkušenosti z uplynulých dvou světových válek a vědecké předvídání vzniku a průběhu příští možné války odhalily zcela nové poznatky o faktoru času ve vztahu k bojové pohotovosti. Podstatně se změnila kritéria bojové pohotovosti. Vědeckotechnická revoluce ve vojenství přinesla nebyvalou ničivost, dosah i rychlost působení moderních prostředků napadení.

V současné době se značně rozrůstá rozsah opatření spojených s uváděním vojsk do bojové pohotovosti a začíná zasahovat všechny stránky života vojsk, jejich dislokaci, organizaci, režim, pohotovost techniky atd. Z tohoto hlediska je nutné pod pojmem bojová pohotovost chápat především schopnost v nejkratší době a s maximální připraveností vstoupit do ozbrojeného střetnutí a vytvořit všechny předpoklady pro jeho úspěšné vedení. Jinými slovy bojovou pohotovostí je třeba rozumět **všestrannou připravenost vojsk a techniky pro zahájení bojové činnosti** ať již na stupni takticko-operačním nebo strategickém. Bývalý ministr obrany SSSR maršál Sovětského svazu A. A. Grečko na V. celoarmádní poradě tajemníků stranických organizací Sovětské armády a vojenského námořnictva řekl:

„Bojová pohotovost je pojem široký a obsáhlý. Ze strategického hlediska chápeme pod termínem bojové pohotovosti takový stav ozbrojených sil, který spolehlivě zajišťuje bezpečnost země v době míru a dosažení stanovených cílů ve válce. Z taktického hlediska je to schopnost svazů, svazků, jednotek, lodí a útvarů v maximálně krátké době organizovaně zahájit boj s nepřítelem a za jakékoli situace úspěšně splnit stanovený úkol.“

Toto přesné komplexní vymezení pojmu bojové pohotovosti umožňuje vyvarovat se jak jeho zužování jen na bojový poplach, tak i jeho zaměňování s veškerou činností v rámci armády. Z tohoto hlediska je možné chápat bojovou pohotovost v jejím širším a **užším smyslu:**

a) bojová pohotovost jako souhrn morálně politických kvalit vojsk, jejich technické vybavenosti, organizovanosti a kázně, vycvičenosti a všestranné připravenosti velitelů, štábů, politických pracovníků a stranických organizací k plnění úkolů v polních podmínkách — širší pojetí;

b) schopnost přejít z mírových podmínek v co nejkratší době do stavu, kdy je možné zahájit bojovou činnost proti nepříteli; to předpokládá celý komplex předem připravených a procvičených opatření vyúsťujících v bojový poplach jako finální složku celé bojové pohotovosti — užší pojetí.

Obě části, které reprezentují jak stálou tak i zvýšenou a zejména plnou bojovou pohotovost, spolu tvoří dialektickou jednotu, nelze je oddělovat obsahově ani časově, jsou komplexním obsahovým vyjádřením bojové a mobilizační pohotovosti. V tomto smyslu by bylo možné definovat bojovou pohotovost jako — **promyšlenou soustavu norem a pravidel vnitřního režimu života útvarů a jednotek, vědecky zpracovaný systém každodenního způsobu výchovy a výcviku vojsk vedoucí k dosažení takového stupně jejich bojové, morálně politické a psychologické připravenosti, který spolu s dokonalým zvládnutím nových zbraní a bojové techniky a jejich nepřetržitou přípravostí k bojové činnosti umožňuje přesně a včas vyplnit jakýkoli bojový úkol.**

Toto vnitřní dělení bojové pohotovosti umožňuje volbu efektivnějších přístupů k obsahovému zaměření stranickopolitické práce. Při chápání organické jednoty všech stupňů bojové pohotovosti může politický aparát k jejich zabezpečování z metodického hlediska volit tyto přístupy:

a) usměrňovat obsah, úkoly, formy a metody stranickopolitické práce na ovlivňování bojové pohotovosti a v širším pojetí reprezentovaném **stálou** bojovou pohotovostí, která představuje celkovou, všestrannou připravenost armády úspěšně plnit bojové úkoly, což je podmíněno dlouhodobým procesem výchovy a výcviku vojsk;

b) organizovat politické zabezpečení

bojové pohotovosti v užším pojetí, reprezentovaném především **zvýšenou a plnou** bojovou pohotovostí a vyúsťující v **bojových poplachu**, což znamená rychlou a

plynulou schopnost přechodu od normálních, mírových podmínek do stavu umožňujícího plnit úkoly v podmínkách bojové činnosti.

Úkoly SPP při ovlivňování stálé bojové pohotovosti

Jednou z podstatných zásad SPP, která zabezpečuje její účinnost, je trvalá orientace na plnění úkolů spjatých se zvyšováním nepřetržité bojové pohotovosti. Tato zákonitost vyplývá ze skutečnosti, že samotný výsledek ozbrojeného zápasu v soudobé válce je bezprostředně závislý na úrovni bojové pohotovosti, která se stala základním kritériem bojové síly a připravenosti socialistické armády. SPP musí aktivně ovlivňovat především ty úkoly, které se rozhodujícím způsobem podílejí na kvalitě bojové pohotovosti. Obecně závisí úroveň pohotovosti a připravenosti na úrovni:

- a) morálně politického stavu,
- b) vojenskoodborné připravenosti,
- c) materiálně technického zabezpečení.

Politické orgány, političtí pracovníci, stranické a svazácké organizace musí pronikat do podstaty těchto činitelů, promyšleně a cílevědomě působit na růst jejich kvality.

Základem **morálně politického stavu** je výchova k vědeckému světovému názoru. Hlavní předpoklad realizace současných požadavků na bojovou pohotovost je v uvědoměném, aktivním přístupu vojáků k plnění všech konkrétních úkolů, které z těchto požadavků vyplývají. Dosáhnout ideově politické motivace ve vztahu vojáků k vojenským povinnostem — to je jeden ze základních úkolů SPP. Povýšit v činnosti politického aparátu a stranických organizací na rozhodující takové formy a metody práce, které působí na vědomí a myšlení vojáků a napomáhají formovat uvědomělý vztah k plnění úkolů úzce souvisejících s bojovou pohotovostí a připraveností. Určujícím ideově politickým cílem je udržovat ve vědomí vojáků a velitelů nepřetržitou politickou bdělost a ostražitost vůči dosavadním záměrům imperialismu. Vést výchovu vojáků k politické bdělosti na základě upevňování jejich osobní odpovědnosti za stav bojové pohotovosti. Celým procesem světónázorové výchovy zabezpečovat takovou připravenost lidí, která by podstatně omezovala možnost vzniku negativních vlivů zejména politických a psychologických při zahájení válečného střetnutí. Prohlubovat vojenské aspekty světónázo-

rové výchovy vojáků, jejich schopnost se samostatně na základě třídních hledisek orientovat ve složité mezinárodní situaci. Objasňovat internacionální charakter obrany socialismu, vést vojáky k chápání vojenských povinností v duchu ideí proletářského internacionalismu. Velký význam má utváření reálných a nezkrácených představ o způsobech a metodách bojové činnosti imperialistických armád, o morálním a bojovém profilu imperialistického vojáka jako součásti výchovy k třídní nenávisti.

Dalším důležitým činitelem bojové pohotovosti je úroveň **vojenskoodborné a bojové přípravy vojsk**. SPP musí reagovat na změny vyvolané přezbrojením jednotek na nejmodernější bojovou techniku, omlazováním velitelského sboru a dynamickým rozvojem jednotlivých druhů vojsk. Především zavádění nových složitých zbraní a bojové techniky musí být ve středu pozornosti politických pracovníků a stranických organizací. V procesu každodenního výcviku a taktických cvičení, zkoumat takticko-technické vlastnosti nových zbraní, jejich vliv na vedení bojové činnosti, jak se tyto vlastnosti odrážejí v požadavcích na morálně politický stav lidí, jaké nové kvality a vlastnosti budou vyžadovat od vojáků a velitelů. V podstatě jde o další zkvalitňování procesu poznávací činnosti politického aparátu a stranických organizací a na základě toho o zefektivnění jejich řídicí, realiza-torské a kontrolní funkce na všech stupních.

Další oblast vlivu SPP se dotýká podmínek, za kterých je bojový výcvik organizován a uskutečňován. Politická práce musí zabezpečovat aktivní prosazování vedoucí zásady bojové přípravy — učit vojska tomu co budou potřebovat v boji, dbát, aby výcvik probíhal v náročných podmínkách v souladu s požadavky ozbrojeného zápasu. Zavádění bojových vozidel pěchoty do organizace některých svazků přináší nové požadavky na organizaci a obsah výcviku, zejména střelecké, taktické a technické přípravy. Do popředí vystupují otázky výcviku specialistů. To vše se musí promítat do obsahu a zaměření SPP. Pozornost zaměřit na celou oblast **vojenskotechnické přípravy** jako

faktoru, který se rozhodujícím způsobem podílí na kvalitě bojové pohotovosti. V této souvislosti je nutné rozvíjet i vojensko-technickou propagandu, která je nedílnou součástí stranickopolitické práce.

Jedním z rozhodujících faktorů, který je organicky spjat s vysokou úrovní bojové pohotovosti, je **uvědomělá vojenská kázeň**. Nové pohledy na problémy vojenské kázně přineslo jednání celoarmádního aktivu komunistů k výsledkům XV. sjezdu KSČ. Porada komunistů upozornila na některé závažné skutečnosti, které se budou v oblasti vojenské kázně stále naléhavěji prosazovat: kvalitativní změny v řídicích procesech a strukturách a jejich odraz na vojenskou kázeň; potřeba hlubšího teoretického zobecnění příčin stále se opakujících kázeňských přestupků a mimořádných událostí; náročnější a promyšlenější uplatňování kázeňské praxe veliteli na základě znalostí pedagogiky, vysoké náročnosti a péče o podřízené a konečně výchovu vojáků k sebekázni, ke schopnosti kriticky hodnotit svou činnost a odstraňovat vlastní chyby. Političtí pracovníci a stranické organizace musí mít neustále na zřeteli požadavek komplexního přístupu k zabezpečování vojenské kázně, skutečnost, že se kázeň upevňuje celým způsobem života vojsk v procesu každodenního výcviku a výchovy. To vyžaduje nepřetržitě

a správně uplatňování metody jednotného družného úsilí velitelů a politických pracovníků a stranických organizací.

Nezastupitelným úkolem politických orgánů a stranických organizací je **neustálá péče o růst a zkvalitňování členské základny** jako hlavní článek prohlubování stranického vlivu na bojovou pohotovost. Vychovávat stranické kolektivy i jednotlivce k uplatňování metody kritické analýzy při hodnocení výsledků bojové a politické přípravy, rozbořech jednotlivých zaměstnání polního výcviku, nácviků bojového poplachu, kázně a morálně politického stavu. Cílevědomě vychovávat komunisty, svazácké funkcionáře a celý stranický aktiv k příkladnosti při plnění konkrétních požadavků bojové pohotovosti, znát výsledky dosahované jednotlivými komunisty v základních družích bojové přípravy. Velmi účinnou metodou stranické práce je činnost diferencovaných aktivů podle odborného zaměření; těžiště položit do individuální práce se specialisty všeho druhu.

Konečně neoddelitelnou součástí SPP je péče o rozvoj aktivity a iniciativy, projevující se hlavně formou **socialistického soutěžení**, zaměřeného na plnění úkolů bojové a politické přípravy, překračování časových norem bojové pohotovosti, na přípravu třídních specialistů, výtečných jednotek, na výtečné ovládnutí, exploataci a údržbu bojové techniky.

Úkoly stranickopolitické práce při opatřeních zvýšené a plné bojové pohotovosti

Politická oddělení a politické skupiny všech stupňů v souladu s hlavními opatřeními velení a štábů organizují vlastní opatření při uvědomění vojsk do zvýšené a plné bojové pohotovosti.

Na politických odděleních a politických skupinách se organizuje nepřetržitá služba politických pracovníků. Náčelníci politických oddělení a ZVP útvarů upřesňují plány činnosti jednotlivých pracovníků a mobilizační plány. Je studována a konkretizována mobilizační dokumentace pro řízení a provádění stranickopolitické práce s důrazem na kádrové doplnění. Je organizována příprava na vyvezení materiálu. Doplnuje se vyvážený politickoosvětový materiál a agitačně propagační materiál pro činnost v polních podmínkách. Političtí pracovníci by se měli podílet i na včasné prověření stavu vybraných prostorů a objektů pro zmobilizování a na přípravě mobilizačních pracovišť k zahájení činnosti. Navazují styk s místními funkcionáři národních výborů a stranických organizací a v potřebném rozsahu

je informují o vojenskopolitické situaci a přijímaných opatřeních. Současně od nich zjišťují politickou situaci v místě a realizují dohovor v konkrétní součinnosti v případě mobilizace. Náčelníci PO a ZVP útvarů zintenzivní styk a spolupráci s orgány VKR. Dále vejdou ve styk s doplňujícími OVS k upřesnění způsobu povolání předurčených záloh včetně politických pracovníků.

V případě, že vývoj mezinárodní situace nebude příznivý a jeho tendence povede ke zhoršování, může velení armády přistoupit k postupnému doplňování útvarů a jednotek zálohami na válečné počty cestou částečně skryté mobilizace. Činnost politických pracovníků a stranických organizací by měla být u doplňovaných jednotek zaměřena na organizované přijetí nastupujících záloh a jejich začlenění do vojenských a stranických kolektivů.

Kromě těchto operativních, politicko-organizačních opatření budou političtí

pracovníci a stranické organizace plnit řadu závažných ideově politických úkolů:

- všemi prostředky stranickopolitické a ideově výchovné práce usilovat o výchovu k bdělosti a ostražitosti, k zachovávaní státního a vojenského tajemství, k přesnému a rychlému plnění všech úkolů, které vyplývají ze zvýšené bojové pohotovosti;

- zvýšenou pozornost věnovat výběru a přípravě vojáků do dozorců a strážní služby s důrazem na ty články, které plní rozhodující úlohu v mechanismu uvádění vojsk do plné bojové pohotovosti;

- soustavně a podrobně analyzovat ideologickou situaci v útvech a jednotkách, mít neustálý přehled o názorech a náladách lidí, včas přijímat rozhodná a účinná opatření k řešení vzniklých situací, zintenzívnit kulturně výchovnou činnost v kasárnách;

- pravidelně sledovat zpravodajské relace v hromadných sdělovacích prostředcích s důrazem na vojenskopolitickou situaci v mezinárodních vztazích, správně se v ní orientovat a přijímat potřebná opatření pro stranickopolitickou a ideově výchovnou práci;

- organizovat nepřetržitou masově politickou práci mezi vojáky a velitelským

sborem, těžiště položit do individuální práce. Mimořádnou pozornost si vyžádá vysvětlování a vyvracení různých zpráv a nepodložených informací, které pronikají do armády z civilu. Nezbytné je navázat úzkou součinnost s územními stranickými a státními orgány a zabezpečit stálou vzájemnou informovanost.

Činnost politického aparátu a stranických organizací bude při vyhlášení plné bojové pohotovosti diferencována podle toho, zda půjde o útvary stálé pohotovosti, nebo se sníženými a rámcovými počty. Pokud jde o vojska stálé pohotovosti, bude hlavním úkolem SPP aktivně působit na urychlené a organizované přemístění vojsk z mírových posádek do prostorů soustředění a dosažení plné bojeschopnosti a pohotovosti k zahájení bojové činnosti. Političtí pracovníci v tomto období pracují podle předem promyšlených a připravených metodik činnosti, které umožňují rychlý a plynulý přechod v řízení a provádění SPP z mírových na válečné podmínky.

Političtí pracovníci a stranické organizace u útvarů se sníženými a rámcovými počty se budou zpravidla podílet na realizaci plánovaných mobilizačních opatření.

To jsou některé základní úkoly SPP při komplexním zabezpečování bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA. Významem, místem a úlohou bojové pohotovosti v životě armády je dána i objektivní nutnost a potřeba SPP, která je jedním z neúčinnějších prostředků realizace vojenské politiky KSČ v ČSLA.